

# MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ

Warszawa, dnia 4 października 2024 r.

DC.8361.173.2024

## DECYZJA PO.253.C.180.2024.MM

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

### Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy

prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: **Jolanta Stachuła**,

karę pieniężną w wysokości **1 100 zł** (słownie: jeden tysiąc sto złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli, w miejscu sprzedaży detalicznej, na stoisku przy ul. Targowej na Targowisku Miejskim w Nowym Dworze Mazowieckim, zakwestionowano 11 partii towarów, z uwagi na brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776).

### U Z A S A D N I E N I E

W dniu 12.06.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Ciechanowie, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Jolanta Stachuła.

W toku kontroli, na stoisku na Targowisku Miejskim przy ul. Targowej w Nowym Dworze Mazowieckim, zakwestionowano 11 partii towarów, tj.:

1. Biustonosz Lanny mode 11693,
2. Biustonosz Lanny mode 11933,
3. Biustonosz Lanny mode 11245,
4. Biustonosz Lanny mode 11558,
5. Biustonosz Lanny mode 11730,
6. Biustonosz Lanny mode 11150,
7. Biustonosz Lanny mode 12781,
8. Biustonosz Lanny mode 8240,
9. Biustonosz Lanny mode 11345,
10. Biustonosz Lanny mode 8340,
11. Biustonosz Lanny mode 11598.

W miejscu sprzedaży ww. towarów stwierdzono brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca [REDAKTOWANE] prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: Jolanta Stachuła poprzez brak uwidocznienia cen 11 partii towarów, na stoisku na Targowisku Miejskim przy ul. Targowej w Nowym Dworze Mazowieckim, nie wykonała obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług tj. uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym 04.09.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust.1 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona w piśmie z dnia 10.09.24 r. poprosiła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Oświadczyła, iż z tytułu braku uwidocznienia cen na towarach nie uzyskała żadnych korzyści majątkowych oraz nie poniosła strat w związku z naruszeniem obowiązków. Strona argumentowała, iż naruszenia dopuściła się po raz pierwszy, a ponadto nie wynikało to ze złej woli czy nieuczciwości. Wskazała, iż dokłada wszelkich starań, aby wszystko było robione zgodnie z przepisami, a brak cen wynikał z faktu, iż „nie zdążyła całego zakupionego towaru „wymetkować”. Podniosła, iż w dniu kontroli cierpiała z powodu migreny, na dodatek na rynku naszarpała się z namiotem, rozłożyła stoły i towar. Strona, iż była spóźniona, a migrena nie odpuszczała.

Dodatkowo nie zwróciła uwagi, że wykłada towar, który nie zawierał cen. Nieprawidłowość stwierdziła dopiero kontrola WIIH, a strona w trakcie kontroli uwidoczniała brakujące ceny na wszystkich towarach.

Strona podkreśliła fakt, iż działalność gospodarczą prowadzi od 01.05.2015 r. Zajmuje się handlem bielizny damskiej na targowiskach w okolicy. Ponadto strona wspomniała, iż jest kobietą, której brakuje niecałe 4 lata do emerytury, a pracodawcy nie chcą zatrudniać osób w wieku przedemerytalnym. Przedsiębiorca ponownie podkreśliła fakt, iż miewa częste ataki migreny i problemy ze wzrokiem, a dodatkowo aktualnie oczekuje na dawcę rogówki. Strona z uwagi na częste migreny oraz niesprzyjające warunki atmosferyczne wielokrotnie nie mogła handlować, a ponadto z ww. powodu dwukrotnie zawieszała działalność gospodarczą.

Strona wspomniała, iż w sierpniu 2023 r. odbyła trzytygodniowe leczenie uzdrowskowe w sanatorium, a z początkiem roku 2024 stan jej zdrowia pogorszył się do tego stopnia, że musiała iść na zwolnienie lekarskie, co również spowodowało pogorszenie sytuacji. Przedsiębiorca prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, bardzo rzadko kupuje ubrania czy obuwie z uwagi na niewystarczającą ilość środków. Strona podkreśliła fakt, iż wszystko uzależnione jest od jej stanu zdrowia, czy będzie potrzeba dodatkowych leków czy wyjazdów do lekarzy. Przedsiębiorca nie korzysta z pomocy opieki społecznej i nie chciałaby, aby zaszła kiedykolwiek taka konieczność. Dla strony to bardzo upokarzające, aby iść i prosić, że nie ma na chleb czy co gorsze na leki, ponieważ musiała zapłacić kare pieniężną. Strona uważa, iż zostaną zagrożone jej warunki bytowe oraz pozostanie bez środków do życia. Przedsiębiorca uważa, iż nie ma możliwości wygospodarowania środków finansowych na zapłatę kary pieniężnej, nie posiada środków finansowych i wszystko wskazuje, że w najbliższym czasie jej sytuacja życiowa i materialna nie ulegnie poprawie. Strona ponownie podkreśliła, iż częsta niezdolność do zarobkowania wywołana chorobą, warunkami atmosferycznymi i niewielkimi dochodami uniemożliwiają zapłacenie kary. Przedsiębiorca z uwagi na powyższe prosi o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej oraz za pozytywne rozpatrzenie prośby, podziękowała. Do pisma strona załączyła wydruk z CEIDG, rozliczenie roczne za rok 2023, PIT – 36 za rok 2023, zaświadczenie TRANSPLANT, kartę z badań diagnostycznych oraz zaświadczenie dotyczące migreny.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i zauważa, iż odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, takie jak stan zdrowia, tryb leczenia oraz warunki atmosferyczne nie mają wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego, przypisanie odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary. Podkreślenia wymaga kwestia, iż przedsiębiorca jako profesjonalny, a ponadto doświadczony uczestnik obrotu powinien mieć świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności i tak ją zorganizować aby sprostać ich wymaganiom. Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19 „Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w

art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy).” Ponadto Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę podjęte działania naprawcze, brak uzyskania korzyści oraz strat przez stronę z tytułu przedmiotowego naruszenia oraz wielkość przychodu oraz obrotu uzyskanego za rok ubiegły.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

**Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):**

W miejscu sprzedaży detalicznej stwierdzono brak uwidocznienia cen 11 partii towarów, co stanowi naruszenie przepisu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Mimo, że naruszenie dotyczyło nieprzeważającej ilości towarów sprawdzonych w toku kontroli (sprawdzono 100 partii towarów) to brak uwidocznienia ceny uniemożliwiał jej bezpośrednie poznanie konsumentowi oraz porównanie jej z cenami towarów tożsamyh. Naruszenie zostało stwierdzone w dniu 12.06.2024 r. W toku kontroli brakujące ceny zostały uzupełnione.

**Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:**

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono, że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 01.05.2015 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez stronę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Przedsiębiorca przekazał informację, iż w związku z naruszeniem obowiązków nie uzyskał żadnych korzyści majątkowych ani nie poniósł strat.

**Wielkość obrotów i przychodu:**

Przedsiębiorca poinformował o obrocie oraz przychodzie za rok ubiegły.

**Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:**

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks

postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, organ uznał, iż przedsiębiorcy [REDAKTURA] prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Jolanta Stachuła za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 1100 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **1100 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek

bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.). Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

**Pouczenie:**

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

*Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej*

*Agnieszka Cieślik*

*Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej*

*/podpisano elektronicznie/*

**Otrzymują:**

1. p. [REDACTED];
2. aa.